

B.7(2)

Bilag

Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmessige og sociale rettigheder

Det Europæiske Fællesskabs stats- og regeringschefer, forsamlet i Strasbourg den 9. december 1989 har –

ud fra følgende betragtninger:

Medlemsstaterne har i artikel 117 i EØF-traktaten givet udtryk for deres enighed om, at det er nødvendigt at fremme en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadig stigende niveau;

i forlængelse af de konklusioner, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd på dets samlinger i Hannover og på Rhodos, gav Det Europæiske Råd på samlingen i Madrid udtryk for den opfattelse, at det i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske indre marked er nødvendigt at tillægge de arbejdsmarkedsmessige og sociale aspekter samme betydning som de økonomiske aspekter, og at disse aspekter derfor bør udbygges på en afbalanceret måde;

Europa-Parlamentet vedtog beslutninger om dette spørgsmål den 15. marts 1989, den 14. september 1989 og den 22. november 1989, og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse herom den 22. februar 1989;

gennemførelsen af det indre marked er det mest effektive middel til fremme af beskæftigelsen og sikring af størst mulig velfærd i Fællesskabet; udviklingen og skabelsen af nye arbejdspladser bør gives den højeste prioritet i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked; det påhviler Fællesskabet at tage fremtidens udfordringer op for så vidt angår den økonomiske konkurrenceevne under hensyn til navnlig tilfælde af regional ubalance;

konsensus mellem arbejdsmarkedets parter bidrager til en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne og af økonomien som helhed samt til skabelsen af nye arbejdspladser; derfor er konsensus en afgørende forudsætning for en stabil økonomisk udvikling;

gennemførelsen af det indre marked skal fremme en tilnærmelse på et stadig stigende niveau af leve- og arbejdsvilkårene og styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Det Europæiske Fællesskab, samtidig med at konkurrencefordrejning undgås;

gennemførelsen af det indre marked skal for arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab medføre forbedringer på det sociale område navnlig med hensyn til fri bevægelighed, leve- og arbejdsvilkår, sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, social beskyttelse samt undervisning og uddannelse;

for at sikre en lige behandling af alle er det nødvendigt at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grundlag af køn, hudfarve, race, religiøs, politisk eller anden overbevisning, og det er vigtigt i en solidarisk ånd at bekæmpe social udstødelse;

medlemsstaterne skal sikre, at arbejdstagere fra tredjelande og deres familiemedlemmer, der lovligt har bopæl i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, behandles på lignende måde som den pågældende medlemsstats egne arbejdstagere for så vidt angår leve- og arbejdsvilkår;

der bør søges inspiration i Den Internationale Arbejdsorganisations konventioner og Den Europæiske Socialpagt, der er vedtaget af Europarådet;

Traktaten, som ændret ved Den Europæiske Fælles Akt, indeholder bestemmelser, der fastlægger Fællesskabets kompetence bl.a. med hensyn til arbejdskraftens frie bevægelighed (artikel 7 og 48–51), fri etableringsret (artikel 52–58), det sociale område på de i artikel 117–122 fastsatte betingelser – navnlig for så vidt angår forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen (artikel 118 A), udbygning af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan (artikel 118 B), lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde